

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., v právní věci **žalobce: CEMEX Sand, k.s.**, sídlem v Napajedlech, Masarykovo náměstí 207, IČ 47906201, zastoupeného JUDr. Miroslavem Nyplem, advokátem, sídlem v Hradci Králové, Dukelská 15, proti **žalovanému: Český báňský úřad**, Kozí 4, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.4.2012, č.j. SBS/12338/2012/ČBÚ-22,

takto:

- I.** Žaloba se **z a m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se řádně a včas podanou žalobou domáhal zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27.4.2012, č.j. SBS/12338/2012/ČBÚ-22, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Mostě (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24.2.2012, č.j. SBS/04548/2012/OBÚ-04, kterým byl udělen předchozí souhlas s převodem dobývacího prostoru Úhošťany, ev. č. 7/0980, z organizace C4SC78 s.r.o., sídlem v Praze, Janáčkovo nábřeží 1153/1, IČ 24156833, na žalobce.

Žalobce uvedl, že nesouhlasil s uložením podmínky č. 2 v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterou mu bylo uloženo vytvořit finanční rezervu na zvláštním účtu ve stejné výši jako byla vytvořena společností C4SC78 s.r.o. Měl za to, že došlo

k nerespektování zásady zakotvené v čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, dle kterého mohou být povinnosti ukládány toliko na základě zákona. Není možné, aby správní orgány uložily povinnost dodatečně vytvořit a na zvláštní vázaný účet uložit zákonné rezervy, které byly vytvářeny již v souvislosti s těžbou uskutečněnou minulostí, tedy v období, kdy právní předpisy tuto povinnost neukládaly. Ze žádného zákonného ustanovení totiž povinnost dodatečného vytvoření rezerv v jejich faktické finanční podobě nevyplývá. Správní orgány tak zneužívají skutečnost, že je dobývací prostor převáděn mezi dvěma subjekty. Kdyby k převodu nedocházelo, v žádném případě by původnímu držiteli dobývacího prostoru nemohly uložit a neuložily by povinnost složit rezervy vedené na analytickém účtu (tedy v účetní podobě) na zvláštní vázaný účet (tedy ve faktické podobě). Žalobce tak byl na svých právech citelně dotčen, protože finanční prostředky na rezervy za období předcházející novelizaci zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů (dále jen „zákon o rezervách“), bude nucen čerpat z úvěru, a v této souvislosti bude nucen platit vysoké úroky. V této souvislosti odkázal žalobce na ustanovení § 10 odst. 2, § 10a odst. 1 zákona o rezervách s tím, že povinnost ukládat rezervy na zvláštní účet byla založena novelou zákona o rezervách č. 438/2003 Sb., účinnou od 1.1.2004. Tato novela obsahuje i přechodné ustanovení k § 10a zákona o rezervách, které stanoví, že tato norma se použije poprvé za období, za které se podává daňové přiznání, počínající v roce 2004, nestanoví-li zvláštní předpis jinak. Obdobná povinnost byla založena až novelou zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (dále jen „horní zákon“), zákon č. 313/2006 Sb., účinnou od 21.6.2006. Je zcela bezpředmětné upozornění žalovaného, dle kterého již společnost C4SC78 s.r.o. je povinna vést zákonné rezervy v plné výši na zvláštním vázaném účtu, a to na základě rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 11.10.2011, č.j. 30419/2011/04/001.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zrekapituloval dosavadní průběh řízení. S převzetím dobývacího prostoru přechází na nabyvatele všechna práva a povinnosti spojená s dobývacím prostorem. Jednou z povinností držitele dobývacího prostoru je vytvářet finanční rezervy na sanaci a rekultivaci ve smyslu ustanovení § 31 odst. 6 horního zákona a důlních škod ve smyslu ustanovení § 37a odst. 1 horního zákona, a to v souladu s příslušnými rozhodnutími správního orgánu I. stupně, kterými je tvorba finančních rezerv schválena. Výše finančních rezerv potřebných pro vypořádání důlních škod vzniklých v souvislosti s plánovanou činností a na zahlazení účinků uvažované těžby je vyčíslena v plánech sanace a rekultivace podle § 32 odst. 2 horního zákona. Na základě takto vyčíslené rezervy schvaluje správní orgán I. stupně výši tvorby finančních rezerv. Výše potřebné rezervy je vyčíslitelná k jakémukoliv datu, tedy i k datu převodu dobývacího prostoru. Jestliže nabyvatel ve smlouvě o převodu přejímá veškerá práva a povinnosti vztahující se k dobývacímu prostoru, přejímá i povinnost faktického provedení sanací a rekultivaci pozemků dotčených těžbou. Jestliže tedy převodce byl povinen zrušit vytvořené finanční rezervy a následně je zdanit, což mu bylo uloženo nejen podmínkou č. 2 napadeného rozhodnutí, ale i ustanovením § 4 zákona o rezervách, je nabyvatel povinen tyto finanční rezervy v plné výši vytvořit v souladu s platným rozhodnutím správního orgánu I. stupně. Protože nabyvatel vytváří finanční rezervy v současné době, nemůže správní orgán jinak, než uložit nabyvateli deponovat tyto finanční rezervy na vázané účty v bance. Za situace, kdy převodce vytvořené finanční rezervy zruší, neboť předáním dobývacího prostoru pro něj pominuly důvody, pro které byly finanční rezervy vytvářeny, nabyvatel už nemůže vytvořit finanční rezervy podle předpisů platných do 31.12.2003, resp. do 20.6.2006. Dále žalovaný odkázal na Důvodovou zprávu k novele č. 313/2006 Sb. a uvedl, že zákonodárce dal bezpochyby najevo, že rezervy vytvářené pouze

účetně nepovažuje za dostatečné k účelům uvedeným v ustanovení § 31 odst. 6 a § 37a odst. 1 horního zákona. Pokud se jedná o samotnou podmínku č. 2, lze maximálně připustit, že uložení této povinnosti je nadbytečné, neboť taková povinnost vyplývá přímo ze zákonných ustanovení § 10a odst. 1 zákona o rezervách a ustanovení § 37a odst. 2 a 4 horního zákona. Přistoupit na argumentaci žalobce by znamenalo názorově se vrátit v oblasti tvorby finančních rezerv před rok 2004 s tím, že by tím současně bylo vytvořeno neúměrné a neúnosné riziko pro stát.

V replice ze dne 23.8.2012 žalobce uvedl, že nesouhlasí s tím, že by měl v důsledku stanoviska žalovaného a správního orgánu I. stupně na zvláštní účet složit víc finančních prostředků, než kolik by se na tomto účtu nacházelo v případě, že by dobývací prostor nebyl nikdy převeden na třetí osobu. Nikdo není oprávněn původním držitelům uložit povinnost, aby na vázaný účet doplatili i tu část rezerv, které vytvářeli za předchozí období. A právě v tomto rozdílu v povinnosti doplatit rezervy za období předcházející novelizace zákona o rezervách, resp. horního zákona, spatřuje žalobce znevýhodňování nových nabyvatelů dobývacích prostor.

Soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobce a žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že správní orgán prvoinstančním rozhodnutím sice udělil předchozí souhlas ke smluvnímu převodu dobývacího prostoru Úhošťany z organizace C4SC78 s.r.o. na žalobce, avšak podmínil svůj souhlas celkem šesti podmínkami. Podmínka č. 2 rozhodnutí o předchozím souhlasu zní: „2) Součástí smlouvy o převodu shora uvedeného dobývacího prostoru bude jednoznačně stanovená částka vytvořené finanční rezervy na sanaci a rekultivaci všech pozemků dotčených těžbou podle § 31 odst. 6 horního zákona a finanční rezervy na vypořádání důlních škod podle § 37a odst. 1 horního zákona a způsob jejich vypořádání mezi převodcem a nabyvatelem, a to za shora uvedený dobývací prostor. Výše vytvořených finančních rezerv musí být odpovídající požadavkům horního zákona a v souladu s platným rozhodnutím o povolení hornické činnosti v dobývacím prostoru Úhošťany. Tyto finanční prostředky budou převodcem rozpuštěny a nabyvatelem ve stejné výši vytvořeny na zvláštním vázaném účtu, a to ke dni převodu citovaného dobývacího prostoru v souladu s ustanovením § 10a zákona č. 223/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmu, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony. Splnění této podmínky bude nejpozději při oznámení převodce OBÚ (obvodnímu báňskému úřadu – pozn. soudu), že dobývací prostor byl převeden, doloženo na OBÚ příslušnými smlouvami o zřízení zvláštních vázaných účtů a výpisy z nich.“

Podle § 31 odst. 5 horního zákona organizace je povinna zajistit sanaci, která obsahuje i rekultivace podle zvláštních zákonů, všech pozemků dotčených těžbou a monitorování úložného místa po ukončení jeho provozu. Sanace pozemků uvolněných v průběhu dobývání se provádí podle plánu otvírky, přípravy a dobývání (§ 32). Za sanaci se považuje odstranění škod na krajině komplexní úpravou území a územních struktur.

Podle § 31 odst. 6 horního zákona k zajištění činností podle odstavce 5 je organizace povinna vytvářet rezervu finančních prostředků. Výše rezervy vytvářené na vrub nákladů musí odpovídat potřebám sanace pozemků dotčených dobýváním. Tyto rezervy jsou nákladem na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

Podle § 36 odst. 1 horního zákona za důlní škody se považují škody způsobené na hmotném majetku vyhledáváním a průzkumem ložisek, pokud se provádí důlními díly, dobýváním výhradních ložisek, zřizováním, zajišťováním a likvidací důlních děl a lomů, včetně jejich zařízení, odvalovým, výsypkovým a kalovým hospodářstvím organizací, úpravou a zušlechťováním nerostů, prováděnými v souvislosti s jejich dobýváním, jakož i škody způsobené zvláštními zásahy do zemské kůry.

Podle § 37a odst. 1 horního zákona k zajištění vypořádání důlních škod je organizace povinna vytvářet rezervu finančních prostředků. Výše rezervy vytvářené na vrub nákladů musí odpovídat potřebám na vypořádání důlních škod v časovém průběhu podle jejich vzniku, popřípadě v předstihu před jejich vznikem (§ 37 odst. 4). Tato rezerva je nákladem na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

Podle § 37a odst. 2 věta první a druhá horního zákona vytváření rezerv podle odstavce 1 a podle § 31 odst. 6 podléhá schválení příslušným obvodním báňským úřadem, který schvaluje též čerpání z těchto rezerv po dohodě s ministerstvem životního prostředí České republiky. Tyto finanční prostředky se ukládají na zvláštní vázaný účet v bance a nesmějí být předmětem ručení ani zahrnuty do majetkové podstaty podle zvláštního právního předpisu, ani nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí.

Podle § 10 odst. 2 zákona o rezervách pro účely zjištění základu daně z příjmů se dále uznává rezerva finančních prostředků na sanaci pozemků dotčených těžbou, rezerva na vypořádání důlních škod a rezervy, u nichž zvláštní zákon uvede, že jde o výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

Podle § 10a odst. 1 zákona o rezervách peněžní prostředky ve výši rezerv tvořených podle § 9 a § 10 odst. 1 nebo rezerv vymezených v § 10 odst. 2 se ukládají na samostatný účet v bance se sídlem na území České republiky nebo v případě rezerv vymezených v § 10 odst. 2 se souhlasem příslušného obvodního báňského úřadu, příslušného krajského úřadu nebo Správy úložišť radioaktivního odpadu také na samostatný účet v bance se sídlem na území jiného členského státu Evropské unie, který je určen výhradně pro ukládání prostředků rezerv tvořených podle § 9 a § 10 odst. 1 nebo rezerv vymezených v § 10 odst. 2 příjmu z prodeje státních dluhopisů pořízených z prostředků tohoto účtu a popřípadě výnosů z prostředků těchto rezerv (dále jen "zvláštní vázaný účet"). Výnosy z prostředků rezerv se pro účely tohoto ustanovení rozumí výnosy z peněžních prostředků vázaných na zvláštním vázaném účtu a úrokové výnosy ze státních dluhopisů pořízených z prostředků zvláštního vázaného účtu. Peněžní prostředky zvláštního vázaného účtu mohou být čerpány pouze na účely, na které byly rezervy vytvořeny, s výjimkou uvedenou v odstavci 4. Poplatník zřídí pro jednotlivý účel tvorby rezervy vždy pouze jeden zvláštní vázaný účet, který je veden v českých korunách nebo v eurech.

Žalobce namítl, že mu byla nezákonně uložena povinnost vytvořit finanční rezervy na zvláštním vázaném účtu ve stejné výši jako byly vytvořeny převodcem společnosti C4SC78 s.r.o., ačkoliv tento je neměl celé na zvláštním vázaném účtu.

Jak již uvedl žalobce, povinnost složit rezervy na zvláštní účet byla zakotvena novelou zákona o rezervách č. 438/2003 Sb., účinnou od 1.1.2004. Do této doby nebyl stanoven způsob vytváření rezerv. Podle důvodové zprávy k novele č. 438/2003 Sb. k ustanovení § 10a zákona o rezervách se „...zavádí povinnost ukládat na vázaný účet v bance prostředky vytvořených rezerv. Prostředky účetně vytvářených rezerv nebo jejich část, které poplatník uplatňuje v základu daně a snižuje, nebo eliminuje tak svoji daňovou povinnost, budou vázány na zvláštním účtu. Důvodem navrhované změny je, aby tyto zdroje, které již byly odebrány veřejným rozpočtům ve formě krácení daňového výnosu, byly k dispozici v okamžiku jejich skutečné potřeby, a to bez ohledu na finanční situaci poplatníka, a nemohly se stát ani součástí konkursní podstaty úpadce. Odstraňování ekologických škod tak bude v menší míře závislé na okamžité ekonomické situaci poplatníka a neumožní se použití těchto rezerv na jiné než vymezené účely. Obdobná praxe je již řadu let uplatňována u rezerv vytvářených ve vazbě na atomový zákon a dále v souvislosti s odstraňováním komunálních odpadů a jejich skládkováním. Deponování prostředků na zvláštním účtu není přitom dlouhodobým neefektivním zmrazením prostředků rezerv, ale přispívá naopak k průběžnému odstraňování ekologických škod a následků činností souvisejících s těžbou, neboť na tyto účely budou čerpány. Právě průběžné odstraňování ekologických škod je důvodem pro jejich tvorbu a případné uplatnění v základu daně.“

Povinnost složit finanční rezervy na odstranění důlních škod a sanaci na zvláštní vázaný účet byla zavedena i do horního zákona, a to do ustanovení § 37a odst. 2 horního zákona novelou č. 313/2006 Sb., účinnou od 21.6.2006. Podle důvodové zprávy k novele č. 313/2006 Sb. je „(c)ílem předložené novely horního zákona tedy dosažení jistoty, že si důlní společnosti vytvoří v průběhu dobývání nerostných surovin dostatečné finanční rezervy k zajištění vypořádání důlních škod... Navrhované řešení poskytuje vyšší záruky ve srovnání se současnou praxí, že si důlní společnosti vytvoří v průběhu dobývání nerostných surovin dostatečné finanční rezervy k zajištění vypořádání důlních škod tím, že příslušným státním orgánům, tj. obvodním báňským úřadům, umožní účinně kontrolovat, zda těžební organizace má zřízen a řádně veden zvláštní vázaný účet v bance, na který ukládá peněžní prostředky k zajištění vypořádání důlních škod.“

Zákonem, který vymezuje tvorbu rezervy na sanaci (včetně rekultivace) a náhradu důlních škod a její výši, je horní zákon; vytváření rezervy finančních prostředků vymezuje účelem financování činností spočívajících v sanaci pozemků dotčených těžbou včetně jejich rekultivace, výši rezervy pak určují náklady, které jsou na sanaci těchto pozemků potřebné. Zákon o rezervách způsob tvorby a výši této rezervy nestanoví, ustanovení § 10 tohoto zákona nelze proto přikládat jiný význam než ten, že deklaruje uznání této rezervy pro účely zjištění základu daně z příjmů (srov. rozsudek NSS ze dne 4.5.2005, 1 Afs 4/2005, www.nssoud.cz; obdobně rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 16.5.2006, 29Ca 303/2005, Sb.NSS č. 1417/2007, www.nssoud.cz).

Soud konstatuje, že organizace (podle § 5a horního zákona), které mají oprávnění k hornické činnosti tak, jako je tomu v daném případě u společnosti C4SC78 s.r.s. a žalobce, jsou povinny vytvářet podle § 31 odst. 6 a § 37a odst. 1 horního zákona rezervy na sanaci a rekultivaci všech pozemků dotčených těžbou a rezervy na vypořádání důlních škod. Tak jako u jiných rezerv je i v tomto případě stanovena možnost snížit základ daně o náklady na

tvorbu rezervy, což je státem akceptovaný způsob ke snížení základu daně, aby mohlo snadněji dojít ke shromáždění finančních prostředků potřebných pro zákonem stanovený účel v budoucnosti. Je zřejmé, že do 1.1.2004 nebylo stanoveno, jakou formou se mají rezervy vytvářet, nicméně z citovaných ustanovení horního zákona mimo jiné vyplývalo a vyplývá, že účelem tvorby rezerv bezpochyby bylo a je, aby organizace měla v době vzniku důlních škod, za které podle horního zákona odpovídá (srov. § 36 odst. 3 horního zákona) a po ukončení těžby v dobývacím prostoru, dostatek finančních prostředků k náhradě způsobených škod a sanaci pozemků zasažených těžbou. Účelem tvorby rezerv podle horního zákona tak není primárně možnost snížit základ daně z příjmů organizace a tím zvednout její zisk, ale část jejích příjmů vyhradit pro odstranění důsledků její hornické činnosti.

V daném případě způsob tvorby rezervy jednoznačně stanoví horní zákon, který je vůči zákonu o rezervách *lex specialis*. Horní zákon však neupravuje veškeré podrobnosti zřízení a vedení zvláštního vázaného účtu v bance a tak se v neupravených otázkách vedení a vytváření rezerv použije zákon o rezervách.

Horní zákon nestanoví, jak má být naloženo s rezervami, které vytvořila organizace, jež převádí dobývací prostor na nabyvatele (v daném případě žalobce). Nicméně převodce se smluvním převodem dobývacího prostoru vyváže ze všech práv a povinností souvisejících s existencí stanoveného dobývacího prostoru a do jeho pozice v plném rozsahu vstupuje nabyvatel jako jeho právní nástupce (srov. rozsudek NSS, ze dne 6.5.2009, 4 As 68/2008, www.nssoud.cz). Nabyvatel pak bude muset zcela zřejmě hradit i případné důlní škody, které způsobil jeho právní předchůdce a bude muset sanovat pozemky, které sám hornickou činností nezasáhl. Vědomí těchto skutečností a odpovědnosti se musí pak kvalifikovaně promítnout do smlouvy o převodu dobývacího prostoru. Jak vyplývá z ustanovení § 37a odst. 4 horního zákona obvodní báňské úřady dohlíží, zda jsou uvedené rezervy podle horního zákona i fakticky na účet složeny, povinnost složit stanovené rezervy na zvláštní vázaný účet tak vyplývá přímo z horního zákona a nikoliv ze zákona o rezervách. V daném případě se tak neuplatní přechodné ustanovení k novele zákona o rezervách č. 438/2003 Sb., již byla zavedena povinnost složit rezervy na zvláštní vázaný účet, a která v čl. V. stanoví, že „ustanovení § 10a zákona č. 593/1992 Sb., ve znění tohoto zákona, se použije poprvé za období, za které se podává daňové přiznání, počínající v roce 2004, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.“ Je zřejmé, že v daném případě stanoví speciální horní zákon jinak, neboť sám přímo ukládá povinnost vedení rezerv na zvláštním vázaném účtu. Z ustanovení § 4 odst. 1 zákona o rezervách vyplývá, že společnost C4SC78 s.r.o. je po převodu dobývacího prostoru povinna rezervy dosud vytvořené zrušit, neboť pominuly důvody, pro které byly vytvořeny, neboť se nejedná o rezervy podle § 9 a § 10 zákona o rezervách, ale ani o přeměnu společnosti, což jsou případy na které povinnost zrušit rezervy nedopadá. Na tuto skutečnost pak musí logicky navazovat vytvoření rezerv ze strany žalobce ve výši způsobilé nahradit dosavadní škody a změny na pozemcích způsobené dosavadní těžbou, za které po převodu dobývacího prostoru odpovídá. Právě účelem novely horního zákona č. 313/2006 Sb. bylo vytvoření skutečného nikoliv „účetního“ fondu na odstranění škod i v případě, že dojde k insolvenční či jiným nechtěným okolnostem, které by mohly zabránit odstranění veškerých škod. Soud tak nemá pochybnosti ani o zákonnosti ani o ústavnosti stanovené podmínky č. 2 uvedené v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, která odpovídá znění i účelu horního zákona, který právě proto, že neobsahuje žádná přechodná ustanovení, ukládá povinnost uložit veškeré dosud vytvořené rezervy na vázaný účet. Je na smluvních stranách, aby tyto relevantní podmínky promítly do smluvních ustanovení o převodu dobývacího prostoru.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a ani je nepožadoval.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 7. dubna 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová